PARLAMENT EUROPEJSKI

KOMISJA WOLNOŚCI OBYWATELSKICH, SPRAWIEDLIWOŚCI I SPRAW WEWNĘTRZYCH

Seminarium publiczne

z udziałem

KRAJOWYCH PARLAMENTÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Sprawozdawca: Rosa DÍEZ GONZÁLEZ

Czwartek, 17 marca 2005r., od godz. 9.00 do 12.30

60, rue Wiertz - Bruksela
Budynek Altiero Spinelli
Sala ASP 3E 2

**PRZESTĘPSTWO TERRORYZMU:
CZY MIĘDZYNARODOWY TRYBUNAŁ KARNY JEST KOMPETENTNY W SPRAWACH O TERRORYZM?**

CEL

Seminarium odbywa się w kontekście przygotowywania przez komisję LIBE sprawozdania na temat Planu Działania UE i strategii europejskiej zwalczania terroryzmu (Projekt sprawozdania Rosy DIEZ GONZALEZ).
Rada Europejska przyjęła dnia 13 czerwca 2002 r. decyzję ramową w sprawie zwalczania terroryzmu.

Jej najbardziej rewolucyjny aspekt polega na tym, że po raz pierwszy w historii wspólnoty międzynarodowej, grupa Państw przyjęła wspólne przepisy prawne, definiujące w ujednolicony sposób przestępstwa terroryzmu oraz odpowiadające im kary.Ważne jest zapoznanie się z elementami składowymi tych czynów zabronionych, aby móc je porównać z czynami zabronionymi, należącymi do kompetencjit MTK.

Międzynarodowy Trybynał Karny został powołany na mocy międzynarodowego traktatu, przyjętego w Rzymie dnia 17 lipca 1998 r., w celu zagwarantowania, że wyjątkowo odrażające przestępstwa nie pozostaną bezkaren, a ich sprawcom zostanie nałożona odpowiednia kara.

Kompetencja MTK ogranicza się do najcięższych zbrodni, dotyczących ogółu wspólnoty międzynarodowej. MTK jest kompetentny w sprawach o zbrodnie lub czyny zabronione

ludobójstwa, zbrodnie przeciwko ludzkości i zbrodnie wojenne, określone w regulaminie na podstawie elementów wyżej wymienionych czynów zabronionych.

Tak zwane "elementy zbrodni" są dyrektywami służącymi do ich interpretacji. Są one przyjmowane przez Zgromadzenie Państw-Stron, które następnie może wprowadzić do nich poprawki.

Ważne jest zapoznanie sie ze wspólnymi elementami zbrodni należących do kompetecji MTK, aby móc je powiazać z elementami przestępstwa terroryzmu.

Orzecznictwo, ONZ i Rada Europy (Rezolucja 863(1986), Zalecenie 1170 (1191), Rezolucja 1271 (2002) Zgromadzenia Parlamentarnego tego organu), ponownie wyraziły konieczność osiągnięcia porozumienia przez Państwa Członkowskie w sprawie definicji terroryzmu jako zbrodni przeciwko ludzkości.

Celem seminarium jest przebadanie, wraz z reprezentatami parlamentów krajowych Państw Członkowskich, w jakim stopniu elementy składowe przestępstwa terroryzmu są wspólne elementom zbrodni należących do kompetencji Międzynarodowego Trybunału Karnego oraz w jakim stopniu możnaby ustanowić lub rozszerzyć kompetencje tego Wysokiego Organu do zbrodni terroryzmu, aby, przy jak najbardziej rygorystycznym przestrzeganiu praw człowieka, przestępstwa te nie podlegały przedawnieniu i z prawnego punktu widzenia zostały włączone do zbrodni, uważanych przez ogół wspólnoty i międzynarodowe prawo za najcięższe i niedopuszczalne.

Program

9.00 - 09.05	**Otwarcie seminarium**
	Jean-Marie CAVADA Przewodniczący Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych
09.05 - 09.15	**Franco FRATTINI** Wiceprzewodniczący Komisji Europejskiej i Komisarz Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych
09.15 - 09.25	**Antonio María COSTA** Dyrektor Wykonawczy Biura Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Środków Odurzających i Przestępczości
09.25 -09.40 I	**WSPÓLNE ELEMENTY ZBRODNI NALEŻĄCYCH DO KOMPETENCJI MIĘDZYNARODOWEGO TRYBUNAŁU KARNEGO**
	Elizabeth ODIO BENITO Wiceprezes Międzynarodowego Trybunału Karnego
09.40 - 09.55	Debata z udziałem reprezentantów parlamentów krajowych UE.

09.55 - 10.10 II **ELEMENTY SKŁADOWE PRZESTĘPSTWA TERRORYZMU**

Gijs DE VRIES
Europejski Koordynator do spraw Zwalczania Terroryzmu

10.10 - 10.25 Debata z udziałem reprezentantów parlamentów krajowych UE.

10.25 - 10.40 III **PRZESTĘPSTWA TERRORYZMU A MIĘDZYNARODOWY TRYBUNAŁ KARNY NIEKTÓRE PROBLEMY ZWIĄZANE Z KOMPETENCJĄ**

Maria Luisa CESONI
Wykładowca Prawa Karnego na Uniwersytecie Katolickim w Lowanium

10.40 - 10.55 Debata z udziałem reprezentantów parlamentów krajowych UE.

10.55 - 11.10 **JURYSDYKCJA KRAJOWA W ZAKRESIE TERRORYZMU A MIĘDZYNARODOWY TRYBUNAŁ KARNY**

Eduardo FUNGAIRIÑO
Główny Prokurator Centralnego Sądu Karnego Królestwa Hiszpanii

11.10 - 11.25 Debata z udziałem reprezentantów parlamentów krajowych UE.

11.25 - 11.40 V **UNIWERSALNE INSTRUMENTY PRAWNE W WALCE Z TERRORYZMEM A POTRZEBA OGÓLNEJ DEFINICJI TERRORYZMU**

Jean-Paul LABORDE
Kierownik Sekcji ds. Zapobiegania Terroryzmowi Biura ds Środków Odurzających i Przestępczości Organizacji Narodów Zjednoczonych

11.40 - 11.55 Debata z udziałem reprezentantów parlamentów krajowych UE.

11.55 - 12.10 VI **WALKA Z TERRORYZMEM, PRAWA CZŁOWIEKA A SKUTECZNOŚĆ DZIAŁAŃ SĄDOWYCH**

Roberto LAMPONI
Dyrektor do spraw Współpracy Prawnej Rady Europy

12.10 - 12.20 Debata z udziałem reprezentantów parlamentów krajowych UE.

12.20 - 12.30 **KONLUZJE I ZAMKNIĘCIE SEMINARIUM**

Rosa DÍEZ GONZÁLEZ
Sprawozdawca Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

ANEKS

Sekretariat seminarium

	Telefon	Adres	Adres elektroniczny
Ramón MARTINEZ SANCHEZ Odpowiedzialny	(32.2) 284.2024	Parlament europejski rue Wiertz RMA 01J016 B-1047 Bruselas	dg2-libe@europarl.eu.int
Ryszard DE GROOT Asystent	(32.2) 284.0795	Parlament europejski rue Wiertz RMA 01J047 B-1047-Bruselas	dg2-libe@europarl.eu.int
Eva PICKMANN Sekretariat	(32.2) 284.2094	Parlament europejski rue Wiertz RMA 01J002 B-1047 Bruselas	dg2-libe@europarl.eu.int

Ważne pouczenie dla osób pragnących uczestniczyć w seminarium

Seminarium jest otwarte dla publiczności. Niemniej jednak, z powodów bezpieczeństwa, uczestnicy nie posiadający karty wstępu do Parlamentu Europejskiego powinni uprzednio poprosić o przepustkę. Prosimy osoby, które chcą ją otrzymać, o skontaktowanie się z sekretariatem seminarium przed 11 marca 2005 r.

Interwencje będą tłumaczone symultanicznie na dwanaście języków (EN, FR, DE, IT, NL, DA, EL, ES, PT, SV,PL, HU) oraz biernie na FI.

Walka Unii Europejskiej z terroryzmem

1.- Wstęp

Terroryzm stanowi dzisiaj jedno z najpoważniejszych, stałych zagrożeń, wiszących nad jakimkolwiek Państwem Członkowskim Unii Europejskiej i świata. Aktualne zagrożenie terorystyczne nie ogranicza się, tak jak dawniej, do poszczególnych stref geograficznych, gdzie terroryści popełniali akty przemocy i terroru w celu uzyskania poparcia dla swojej sprawy. Dzisiaj terroryści działają poprzez międzynarodowe i transgraniczne sieci i posługują się środkami, które mogą mieć niszczycielskie skutki i dotknąć jednocześnie kilku państw.

Żadne Państwo członkowskie nie może zwalczać indywidualnie zjawiska terroryzmu. Dlatego też Unia Europejska rozwija politykę zwalczania terroryzmu, w ramach której Państwa Członkowskie mogą działać wspólnie, w celu zachowania istotnych zasad, na których opiera się Unia. Niemniej wszystkie wysiłki w kierunku zwalczania terroryzmu powinny z kolei opierać się na gruncie prawnym, gwarantującym absolutne poszanowanie praw człowieka i podstawowych wolności.

Państwa Członkowskie Unii Europejskiej rozpoczęły współpracę międzyrządową w sprawach związanych z terroryzmem już w 1975 roku, w ramach tak zwanej grupy Trevi. Później, Traktaty z Maastricht z roku 1992, Amsterdamski z 1997 i Nicejski z 2001, nadały Unii Europejskiej uprawnienia do zwalczania terroryzmu.

W konkluzjach Prezydencji Rad Europejskich z Tampere, z 15 i 16 października 1999 roku i Brukseli, z 4 i 5 listopada 2004 r. (Program Haski), przyjęto po jednym programie stworzenia obszaru wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w Unii Europejskiej. Oba te programy są pięcioletnie i zawierają konkretne środki zwalczania terroryzmu, przy jednoczesnym poszanowaniu podstawowych praw i wolności.

2.- Rezolucja Parlamentu Europejskiego z 5 września 2001 r.

Dnia 5 września 2001 r., na pięć dni przed atakami terrorystycznymi w Stanach Zjednoczonych, mając na uwadze, że Unia Europejska bardzo powoli posuwała się do przodu w zwalczaniu terroryzmu, Parlament Europejski uchwalił rezolucję zalecającą Radzie przyjęcie dwóch decyzji ramowych.
Celem jednej z nich było opracowanie na szczeblu UE definicji prawnej przestępstwa terroryzmu i odpowiadających mu kar; zaś celem drugiej, wprowadzenie europejskiego nakazu aresztowania i procedur wydawania aresztowanych oraz zniesienie formalnych procedur ekstradycji między Państwami Członkowskimi.

3.- Wpływ zamachów terrorystycznych z 11 września 2001 r.

Zamachy terorystyczne z 11 września 2001 r. w Stanach Zjednoczonych były katalizadorem, który posłużył do przyśpieszenia konkretyzacji zaleceń Parlamentu i Rad Europejskich.

Począwszy od tej daty, walka z terroryzmem stała się jednym z głównych priorytetów zarówno dla Państw Członkowskich jak i dla Unii Europejskiej i jej organów.

Środki wykonawcze Planu Działania Unii Europejskiej odnośnie zwalczania terroryzmu.

Dnia 21 września 2001 roku miało miejsce nadzwyczajne posiedzenie Rady Europejskiej, na którym przyjęto Plan Działania zwalczania terroryzmu. Przewidziane w nim środki wykonawcze były stosowane i dostosowywane z biegiem czasu. Środki te obejmują następujące dziedziny:

a) Współpraca sądownicza

W tej dziedzinie Unia Europejska przyjęła:

- decyzję ramową w sprawie zwalczania terroryzmu, przyjętą przez Radę dnia 13 czerwca 2002 roku.
  Po raz pierwszy w historii Wspólnoty Międzynarodowej, Państwa Członkowskie zharmonizowały definicję przestępstw terroryzu oraz odpowiadające im kary. Odtąd polityczny cel terroryzmu stanowi podstawowe kryterium odróżniające go od przestępstw pospolitych.

- decyzję ramową Rady, z dnia 13 czerwca 2002 r., dotycząca europejskiego listu gończego oraz procedur wydawania aresztowanych między Państwami Członkowskimi.
  Europejski list gończy jest rewolucją kopernikowską w stosunkach sądowniczych między Państwami, ponieważ zastępuje on mechanizmy ekstradycyjne. Od tej chwili, europejskie listy gończe będą wydawane i wykonywane wyłącznie przez sędziów, bez intereferencji politycznych.

b) Współpraca służb do walki z terroryzmem

W tej dziedzinie należy podkreślić nastepujące środki:

- decyzja ramowa, przyjęta przez Radę dnia 20 czerwca 2002 r., w sprawie stworzenia wspólnych zespołów do prowadzenia śledztw w sprawach karnych pomiędzy dwoma lub większą liczbą Państw Członkowskich
- zalecenie Rady w 26 kwietnia 2002 r. w sprawie utworzenia międzykrajowych zespołów "ad hoc" do wymiany informacji na temat terrorystów.
- utworzenie na łonie Europolu Jednostki ds Zwalczania Terroryzmu w celu zbierania i analizowania informacji na temat terroryzmu
- powołanie Grupy Roboczej do spraw Terroryzmu w celu oceny zagrożeń terrorystycznych oraz identyfikacji co sześć miesięcy najważniejszych organizacji terrorystycznych
- powołanie Jednostki Operacyjnej Naczelników Policji UE, odpowiedzialnych na szczeblu krajowym w Państwach Członkowskich, w celu wymiany informacji i doświadczeń.

c) Środki zapobiegania finansowaniu terroryzmu

W tej dziedzinie UE przyjęła w gudniu 2001 r. drugą dyrektywę w sprawie prania pieniędzy. Obecnie przygotowano trzecią dyrektywę, która jest rozpatrywana przez Parlament Europejski.

d) Kontrola granic

W zakresie kontroli granic i imigracji, niektóre środki mają zasadnicze znaczenie dla zwalczania terroryzmu. Należy tu podreślić utworzenie Europejskiej Agencji do spraw

zarządzania współpracą operacyjną na zewnętrznych granicach UE, która zacznie działać od dnia pierwszego maja 2005 r.

Pozostałe środki odnoszą się ogólnie do walki z przestępczością zorganizowaną i nielegalną imigracją, niemniej są pomocne w walce z terroryzmem, szczególnie środki bezpieczeństwa przy wydawaniu wiz oraz projekty włączenia danych biometrycznych do wiz i kart pobytu obywateli państw trzecich, a także do paszportów.

e) **Włączenie walki z terroryzmem do polityki zagranicznej.**
Walka z terroryzmem stała się integralną częścią polityki zagranicznej Unii Europejskiej. Fakt ten przejawia się we współpracy i dialogu politycznym oraz pomocy państwom trzecim w zwalczaniu terroryzmu, a także w aktywnej obecności UE we wszystkich organizmach międzynarodowych.
UE rozwinęła umowy o współpracy, włączając walkę z terroryzmem do stosunków zagranicznych, szczególnie między UE a Stanami Zjednoczonymi, Rosją, Kanadą i Japonią.
Klauzula antyterrorystyczna jest także systematycznie włączana do wszystkich umów zawieranych z krajami trzecimi.

5.- Eurojust

Eurojust, utworzony na mocy decyzji Rady z 28 lutego 2002 r., jest organizacją zajmującą się współpracą sądowniczą. Składa się z 25 członków, po jednym z każdego Państwa Czlonkowskiego.
Celami Eurojustu w dziedzinie zwalczania groźnej przestępczości, a zwłaszcza terroryzmu, jest:

- poprawa koordynacji śledztw i dochodzeń prowadzonych przez władze kilku Państw Członkowskich
- wzmocnienie wzajemnej pomocy sądowniczej między właściwymi władzami Państw Członkowskich
- przyczynienie się do definicji wspólnej polityki europejskiej w sprawach karnych

Listy osób, jednostek i organizacji terrorystycznych, których własność narażona jest na zamrożenie a współpraca policyjna i sądowa w sprawach karnych.

W ramach walki z finansowaniem terroryzmu, UE publikuje dwa rodzaje list osób, jednostek i organizacji terrorystycznych:

a) Pierwsza lista jest sporządzana przez UE w kontekście rezolucji 1373 (2001) Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych.
Osoby, grupy lub jednostki oznaczone gwiazdką (jednostki lub obywatele UE) podlegają jedynie uregulowaniom wynikającym ze współpracy sądowniczej w sprawach karnych.

Osoby, grupy lub jednostki nie oznaczone gwiazdką (jednostki lub obywatele spoza UE) podlegają zamrożeniu własności i uregulowaniom wynikającym ze współpracy sądowniczej w sprawach karnych.
Listy te są aktualizowane co sześć miesięcy.

b) Drugą listę sporządza Komitet Sankcji ONZ-u, a UE przejmuje ją bez żadnych poprawek. Osoby, grupy i jednostki figurujące na tej liście podlegają zamrożeniu własności oraz uregulowaniom wynikającym ze współpracy sądowniczej w sprawach karnych.

7. Wpływ aktów terrorystycznych z 11 marca 2004 r. w Madrycie.

a) Oświadczenie z 25 marca o zwalczaniu terroryzmu

Na skutek zamachów terrorystycznych w Madrycie, Rada Europejska z 25 i 26 marca 2004 przyjęła oświadczenie w sprawie zwalczania terroryzmu i określiła 7 celów strategicznych, aktualizowanych w celu ulepszenia Planu Działania odnośnie zwalczania terroryzmu.

b) Utworzenie stanowiska Europejskiego Koordynatora ds Zwalczania Terroryzmu.

W punkcie 14 Oświadczenia z 25 marca 2004 r., Rada Europejska postanowiła utworzyć stanowisko Europejskiego Koordynatora do spraw Zwalczania Terroryzmu, którego zadania polegają na:

- koordynacji prac Rady związanych ze zwalczaniem terroryzmu na szczeblu UE
- utrzymaniu ogólnej wizji wszystkich instrumentów jakimi dysponuje UE oraz informowaniu Rady
- dokonanie skutecznego przeglądu następstw decyzji Rady

c) Plan Działania/poprawiony Plan pracy UE w sprawie zwalczania terroryzmu

Rada Europejska z 17 i 18 czerwca 2004 (punkt 13 konkluzji) przyjął poprawioną wersję Planu Działania w sprawie zwalczania terroryzmu, zawierającą prawie 200 środków.
Rada Europejska rozpatrzyła Plan Działania po raz pierwszy na zebraniu w dniach 16 i 17 grudnia 2004 i nadal będzie tego dokonywała dwa razy w roku.

d) Powołanie wzmocnionego Centrum Sytuacyjnego UE

Zgodnie z punktem 14 konkluzji Prezydencji Rady Europejskiej z 17 i 18 czerwca, do Sekretariatu Rady zostało wcielone Centrum Sytuacyjne, które od 1 stycznia 2005 r. będzie dostarczało Radzie ocen zagrożeń strategicznych w oparciu o informacje służb krajowych. Centrum to będzie także służyło do wymiany informacji z Europolem.

e) Klauzula solidarności

Także Rada Europejska z 25 i 26 marca 2004 r. przyjęła oświadczenie w sprawie solidarności między 25 Państwami Członkowskimi wobec terroryzmu. W przypadku gdyby jedno Państwo Członkowskie stało się celem ataku terrorystycznego, pozostałe Państwa zadziałają w duchu solidarności.

Teskt tego Oświadczenia odpowiada dosłownie artykułowi 42 Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy.

f) Ofiary terroryzmu

UE okazała szczególną solidarność z ofiarami terroryzmu poprzez:

- oświadczenie z 25 marca 2004 r., w którym Rada Europejska ogłosiła 11 marca Europejskim Dniem Ofiar Terroryzmu, zgodnie z wnioskiem Parlamentu Europejskiego zgłoszonym w rezolucji z 11 marca 2004 r.
- przyjęcie przez Radę dnia 20 kwietnia 2004 r. dyrektywy w sprawie odszkodowania dla ofiar przestępczości, wśród których znajdują się ofiary aktów terrorystycznych.
- wprowadzenie w 2004 r. pilotażowego programu w sprawie projektów mających na celu niesienie pomocy ofiarom terroryzmu i ich rodzinom, zarówno z punktu widzenia psychologicznego, lekarskiego jak i społecznego.

Międzynarodowy Trybunał Karny

Początki

Idea utworzenia stałego, międzynarodowego organu sądowego jest wynikiem coraz bardziej zakorzenionych we Wspólnocie Międzynarodowej dążeń: potrzeby zagwarantowania, że sprawcy wyjątkowo odrażających w ocenie uniwersalnej świadomości społecznej i godności ludzkiej czynów zostaną ukarani i że otrzymają współmierną karę, kładącą kres ich bezkarności.

Dążenie to zostało wyrażone pod koniec I Wojny Światowej, a zostało urzeczywistnione po zakończeniu II Wojny Światowej, poprzez utworzenie i działanie Trybunałów w Norymberdze i Tokio. Ostatnim wyrazem tych dążeń było utworzenie Międzynarodowych Trybunałów Karnych ds byłej Jugosławii i Ruandy.

Od 1946 r., ONZ uznaje tak zwane zasady norymberskie, stanowiące podstawy prawne pociągania osób do międzynarodowej odpowiedzialności karnej, w 1953 r. zaś powierzyło Komisji Prawa Międzynarodowego przygotowanie przyszłego MTK.

Powołanie Międzynarodowego Trybunału Karnego

MTK został powołany na mocy Międzynarodowego Traktatu, przyjętego w Rzymie dnia 17 lipca 1998 r. na Konferencji Pełnomocników Narodów Zjednoczonych, chodzi o tak zwany "Rzymski Statut Międzynarodowego Trybunału Karnego".

Wszedł on w życie dnia 1 lipca 2002 r., a w pierwszym semestrze 2003 r. objęli stanowiska zasiadający w nim prokurator i 18 sędziów.

Organizacja i organy

W MTK zasiada 18 sędziów, wybieranych przez Zgromadzenie Państw-Stron spośród doświadczonych prawników bądź w dziedzienie prawa i postępowania karnego, bądź też prawa międzynarodowego.
MTK ma jednego prezesa i dwóch wiceprezesów, a do wykonywania jurysdykcji jest podzielony na trzy Wydziały
Wydział Przygotowawczy
Wydzial Orzekający
Wydział Odwoławczy

Kompetencja osobowa i rzeczowa
MTK jest wyspecjalizowanym, międzynarodowym organem sądowniczym, którego jurysdykcja obejmuje jedynie osoby fizyczne w odniesieniu do czynów określonych w Statucie jako zbrodnie o zasięgu międzynarodowym.
Jeśli chodzi o kompetencję osobową, należy podkreślić, że
- osoby poniżej 18 roku życia sa wyłączone
- zostały ustalone różne stopnie uczestnictwa w zbrodniach, począwszy od bezpośredniego dokonania, do podżegania, współuczestnictwa lub zatajenia czy niezapobieżenia zbrodniom.
- osoba będzie mogła zostać skazana jedynie w przypadku stwierdzenia elementu umyślności w jej zachowaniu

b) jeśli chodzi o kompetencję rzeczową, należy wskazać, że MTK jest kompetenty tylko do następujących czynów zabronionych:
- ludobójstwa
- zbrodni przeciwko ludzkości
- zbrodni wojennych

Zbrodnia agresji nie będzie należała do kompetencji MTK dopóki nie ustali się jej definicji i elementów w drodze poprawki lub rewizji Statutu Rzymskiego.

Istotne aspekty efektywnosci Trybunału: brak mocy wstecznej, uniwersalność i komplementarność

Kompetencja MKT nie ma mocy wstecznej, obejmuje więc czyny popełnione po wejściu w życie Statutu (1 lipca 2002). Niemnej jednak kładzie się nacisk na stosowanie zasady zgodnie z którą zbrodnie te nie ulegają przedawnieniu.

Kompetencja MTK, z wyjątkiem przypadków kiedy będzie wykonywana na wniosek Rady Bezpieczeństwa ONZ, odnosi się do czynów popełnionych na terytorium Państw-Stron lub na terytorium Państw, które nie będąc Stronami, poddadzą się jurysdykcji Trybunału, lub w odniesieniu do domniemanych sprawców obywateli Państw-Stron lub Państw, które złożyły oświadczenie o uznaniu kompetencji Trybunału. MTK nie będzie więc kompetntny w sprawach na wniosek Państwa-Strony lub Prokuratora w odniesieniu do czynów nie popełnionych na terenie takich Państw ani w odniesieniu do domniemanych sprawców nie będących obywatelami takich Państw. Nie można więc powiedzieć, że jego kompetencja jest w pełni uniwersalna.
Kompetencja MTK jest komplementarna i nie wyklucza jurysdykcji organów krajowych. Państwa mogą i powinny wykonywać swoją własną jurysdykcje karną w odniesieniu do tych zbrodni. Zasada komplementarności ma dwie podstawowe cechy: po pierwsze uznaje pierwszeństwo sądu krajowego do prowadzenia dochodzenia i sądzenia, po drugie respektuje orzeczenia sądów krajowych.

Konkluzja: aspekty polityczne

Do ograniczeń kompetencji MTK, wynikających szczególnie z ilości Państw-Stron Statutu, należy dodać znaczącą odmowę Stanów Zjednoczonych, Chin i Rosji przyjęcia statutu, a wraz z tym, poddanania się jurysdykcji międzynarodowej.

Pomniejsza to i uwarunkowuje uniwersalny charakter projektu.